

סיפורי

מעשיות גליון

לשלחו השבת

פרשת במדבר (בחו"ל בחוקתי)
כ"ז אייר שנת תשפ"ב
שנה 3, גליון 20
(72)

יצא לאור על ידי מוסדות היכל הקודש הרמ"ב

טפשים, לכן דע מה שאתה מקבל על עצמך.

מוכה וחבול

והמשיכו ואמרו לו: אנחנו רוצים לנסות אותך אם אתה באמת חכם כזה גדול, יש גן נאה, שיש בו הכל, רק אי אפשר להכנס לשם, מיד שנכנסים לשם מתחילים לרדוף אותנו, ורודפים, האנשים אינם יודעים מי רודף אותם, עד שמוכרחים לברוח משם, וכשבורחים נהיים מוכים וחבולים, לכן אם אתה תוכל להכנס לגן ההוא אנו מוסרים לך את המלכות.

הכל תלוי באדם

הוא הלך לגן וראה שליד הגן עומד אדם, ובהיותו "מבין דבר מתוך דבר" הבין שהכל תלוי באדם הזה, אם ניצבים ליד האדם הזה ניצלים,

שבת קודש פרשת תרומה, שנת תשפ"ב לפרט קטן, ראש הישיבה שליט"א שהה בווייליאמסבורג יע"א. בבוקר לאחר התפילה ב'קידושא רבא' המשיך את השיעור בספר הקדוש 'ספורי מעשיות', מעשה יא, מבן מלך ובן שפחה שנתחלפו.

תקציר

בן המלך האמיתי הגיע למדינה שהאדם מהיער אמר לו שילך לשם, אבל לא רצו להכניס אותו, רק אם הוא מקבל על עצמו להחזיר למדינה - שנקראת עכשיו "המדינה החכמה והמלכות הטיפשית" - את שמה הישן "המדינה הטיפשית והמלכות החכמה". רבינו ז"ל מספר, היות והוא כבר נהיה "מבין דבר מתוך דבר", אז הוא קיבל זאת על עצמו. אז הודיעו לשרים שמצאו אדם שמקבל זאת על עצמו. אמרו לו השרים: אל תחשוב שאנחנו לא חכמים, אלא המלך שהיה קודם היה כזה חכם גדול שכנגדו אנחנו

סיפור לשבת

סיפורי אשר בבח"ל

נס", הינו שעל ידי שאשפיע להם כל טוב, זה בנדאי יגרם להם לקיים את התורה באמת.

ותכף ומיד ששמע הרב הקדוש רבי מרדכי תורה זו, נתחרט מאד על שאמר מוסר ותוכחה ליהודי הקודם שבכה לפניו על חיסרון פרנסתו, וצוה לגבאי לקרא לו בחזרה, ובא לפניו, ודבר על לבו דברי ניוונים והתחזקות, שבנדאי ראוי לו להתחזק באמונה ובבטחון שהקדוש ברוך הוא ישפיע לו טעם קדש, ובידך אותו שירדו גשמים כראוי לשדותיו ולא יחסר לו טום דבר כלל, וכן הוה, שירדו גשמים הרבה, ונתמלא כל חסרונותיו ונעשה לעשיר גדול. הרי שעקר למודי הצדיקים הם למודי אמונה ובטחון, ועל ידי זה יורד תמיד שפע גדול והשם יתברך יזכנו להיות מקרבים אל צדיקים אמתיים, ולקבל מהם שפע גדול ברוחניות ובגשמיות, ולהיות קשורים ודבוקים בו יתברך באמת מעתה ועד עולם, אמן ואמן.

לאחר שיצא מלפני המגיד, הגיע בפתע יהודי אחד זקן ונשוא פנים אל הרב הקדוש רבי מרדכי זי"ע לבקש ממנו ברכה, ושאל אותו הרב הקדוש רבי מרדכי זי"ע מאפוא הוא בא? ואמר לו שהוא בא מעיר סאסוב. ושאל אותו הרב הקדוש רבי מרדכי זי"ע: האם הכרתם את הרב הקדוש רבי משה ליב מסאסוב זי"ע? וענה לו היהודי: כן! בנדאי הכרתי אותו. ושאל אותו הרב הקדוש רבי מרדכי זי"ע: האם אתה יכול לומר לי איזה דבר תורה ממנו? ענה ואמר לו היהודי: כן, שמעתי ממנו לפרט את הפסוק הנאמר אצל ירדית המן (שמות טו, א): "הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הגלף בתורתך אם לא"; שהקדוש ברוך הוא אמר, אני ממטיר לנשמות ישראל פרנסה ולחם בשפע גדול, ומהי התכלית של השפע? למען אנסנו הגלף בתורתך, "אנסנו" הוא לשון הרמה והגבהה, וכמו שכתוב (במדבר כא ח): "ושים אתו על

ספר מוהר"ש זי"ע, שפעם בא יהודי אל הרב הקדוש המגיד רבי מרדכי מטשערנאביל זי"ע, וקבל לפניו שנתמעטה פרנסתו מאד, כי יש לו שדות הרבה, ולא ירדו גשמים כראוי, וחושש לבל יתמוטט לגמרי חס ושלום, והוציא הרב הקדוש רבי מרדכי זי"ע חמט וקרא לפניו בתחלת פרשת בחקתי (ויקרא כו) אם בחקותי תלכו ואת

מצותי תשמרו ועשיתם אותם, ונתתי גשמיכם בעתם ונתנה הארץ בולה ועין השדה יתן פריה. ואמר לו הרב הקדוש רבי מרדכי זי"ע, הרי מפורט בתורה שאם בחקותי תלכו" אזי ונתתי גשמיכם בעתם, ואם אין גשמיכם בעתם, סימן שאין "אם בחקותי תלכו"... והלא היהודי מלפניו בשברון לב, כי ידע שהתכוון הצדיק לתת לו מוסר ותוכחה.

ויותר מזה, שאם מכניסים את האדם הזה בתוך הגן ויכלו כולם להכנס בשלום לגן.

רבינו ז"ל מספר:

והלך ונכנס אל הגן; ותכף פשהתחילו לרדפו הלך ועמד אצל האדם הנ"ל, שעומד אצל הגן מבחוץ, ועל-ידי-זה יצא בשלום, בלי פגע כלל, כי אחרים, כשנכנסו לגן והתחילו לרדפם היו בורחים בבהלה גדולה מאד, והיו מביים ונלקים על-ידי-זה; והוא יצא בשלום ושלוח על-ידי שעמד עצמו אצל האדם הנ"ל.

החיים עוברים בשלום

דיברנו כבר שהאדם הכוונה ל'צדיק', כמו שהפסוק אומר (קהלת יב, יג): "כי זה כל האדם", הצדיק נקרא אדם (עיי' ברכות ו:); כשאדם נצב כל חייו ליד צדיק, - אז אינו נהיה רדוף או מעורב במחלוקת, כל החיים עוברים בשלום.

והשרים ראו ותמהו על שיצא בשלום, ואזי צוה (זה ה'בן מלך האמת) לקח את האדם הנ"ל. ולהעמיד אותו בפנים בתוך הגן, וכן עשו, ואזי עברו כל השרים בתוך הגן ונכנסו ויצאו בשלום, בלי פגע כלל.

אמרו לו השרים: אף-על-פי-כן, אף-על-פי שראינו ממך דבר כזה, אף-על-פי-כן בשביל דבר אחר אין ראוי לתן לך המלוכה; ננסה אותך עוד בדבר אחר.

עכשיו הם חזרו בהם

מוהרא"ש אומר (ספר נהרי אפרסמון) שזה היה רשעות גדולה, הם הרי הבטיחו שאם יצליח לעבור את הגן הם יתנו לו את המלוכה, ועכשיו הם חזרו בהם, וכעת הם אומרים שצריך לנסות אותו עם עוד נסיון אחד. בן המלך האמיתי הרי הראה להם דרך כיצד לעבור את הגן - שהכוונה לעולם הזה - בשלום, בלי להיחבל, ובלי רדיפות ומריבות, ובשביל זה לבד כבר מגיע לו שיתנו לו את המלוכה.

מה היה הכוח שלי?

כשהתקרבת להיכל הקודש, ואמרו לי כל דבר האסור על מוהרא"ש, כמו שמדברים היום עדיין לשון הרע, ועשו צחוק וכו', מה היה הכוח שלי וכיצד היה לי כוח להחזיק מעמד? הסתכלתי על דבר אחד: מצאתי אחד שנותן לי את הדרך איך לעבור את העולם בשלום - זה מספיק בשבילי; ממתה שהתחלתי להסתובב במקום החיים החלו להיות

לי מתוקים, הימים נהיו נעימים יותר, כל החיים התחילו לקבל חיות, ושלא נדבר מזה שהתחלתי 'להרגיש את השם', התחלתי לדבר עם השם, וכן גם התחלתי ללמוד תורה, שיעורים כסדרן.

אני רוצה ללמוד את התורה הקדושה

אתמול בבאטע אחד שאל אותי, איך מסתדר מה שראש הישיבה אומר שלפני שהגיע למהרא"ש הוא לא היה לומד, ראש הישיבה הרי למד בכולל ועשה שימוש וקיבל היתר הוראה לפסוק תשובות לשאלות, מה מוהרא"ש הוסיף ללימוד התורה. עניתי לו, בודאי למדתי בהתמדה בכולל עם החברותא, אבל אם לומדים תורה בלי צדיק, כל הלימוד הוא כמו שלומדים מקצוע, הולכים למקום בו לומדים חכמה מסויימת. ביום שיש כולל והחברותא נמצא - לומדים, אך כשהחבר אינו מגיע או אני לא מגיע, או בימי שישי, בשבת, חודש תשרי וחודש ניסן - הרי אין כולל, לא צריך ללמוד; וכן גם בשעות שאין כולל, או כשסיימתי את הלימוד, לא לומדים הלאה, עכשיו אפשר לפטפט זה מאוד כאב לי, הרגשתי שזה לא בסדר, אך כשהגעתי למוהרא"ש התחלתי ללמוד בגלל שאני רוצה ללמוד את התורה הקדושה.

משניות, גמרא, זהר, מדרשים והלכה

בתחילת התקרבותי למוהרא"ש כמעט לא דיברתי עם אנשים, הייתי לומד שיעורים במשניות, גמרא, זהר, מדרשים והלכה, היום אני כבר טרוד, מוהרא"ש ציווה עלי שאדבר עם אנשים, וכשאנשים באים לדבר איתי הם מפריעים לי ללמוד, לכן אני לא יכול ללמוד כל כך הרבה.

אני צריך דבר אחד

תמיד כשהיו מדברים איתי על מוהרא"ש, עם כל סוגי השאלות והחקירות: "מי אומר שהוא צדיק?" חשבתי לעצמי: 'אני צריך דבר אחד, שאוכל לעבור את החיים בשלום, זה לבד שמוהרא"ש יכול לתת לי לעבור את החיים בשלום ובשלווה - מספיק לי, יותר מזה אני לא צריך.'

אחרי זה עוזבים...

כשהגעתי למוהרא"ש אמרו לי: "אתה במילא תלך מכאן, אנשים באים ואחר כך עוזבים", אבל זה תלוי למה הם הגיעו, יכול להיות שהם הגיעו בגלל שאמרו להם שמוהרא"ש עף בשמים, או דברים דומים, אלו באמת עזבו, אבל אחד שבא לקחת את

השכל של מוהרא"ש איך לחיות חיים טובים, הוא מסתכל מה שהוא מקבל ביד, אז הוא אף פעם לא יעזוב.

אני לא צריך ראיות

הליצנות הייתה כל כך חזקה, שהיו אנשים שעסקו בלחפש ראיות למצוא האם מוהרא"ש הוא באמת צדיק? אני זוכר שאחד הביא ראיה, כי רבינו הרי אמר (חיי מוהר"ן, סימן שמש): **"שְׁיִכּוּלִין לְהִיֹּת נַעֲשָׂה בְּעַל תְּשׁוּבָה גְמוּר עַל יְדֵי לְמוּד הַסֵּפֶר שְׁלוֹ ויפתח לו כל הגידים הסתומים ויהיה יהודי כשר".** ואף אחד הרי לא למד כל כך הרבה את הספר ליקוטי מוהר"ן כמו מוהרא"ש, אז בטוח שהוא צדיק? כזו הסתרה והעלמה חזקה הייתה מתי שמוהרא"ש היה חי, מצאו את הראיה הזו ואת הראיה ההיא, אבל אני לא צריך ראיות, אותי לא מעניין מה הוא מוהרא"ש, אני מסתכל רק על דבר אחד, אני עומד ליד האדם הזה ואני יכול לעבור את העולם, כל חיי השתנו לטובה - בשבילי זה מספיק.

אני באמת לא יודע...

פעם בא אלי שכן, והוא אומר לי שהוא רוצה לדבר איתי, הוא שואל אותי: "תגיד לי מדוע התרחקת ממשפחתך והלכת לברסלב, מה קיבלת שם?" לא יכולתי לענות לו, כל מה שאמרתי לו הוא דחה, אמרתי לו: "קיבלתי שלום בית", הוא אומר לי: "גם לי יש שלום בית, בשביל זה לא צריך עדיין ללכת לברסלב" אמרתי לו: "התחלתי להרגיש את השם" והוא אומר לי: "אני מרגיש גם את השם, גם בשביל זה אתה עדיין לא צריך את ברסלב", עד שאמרתי לו, שאני באמת לא יודע, אבל דבר אחד אני כן יודע, ממתי שאני עומד ליד האדם הזה אני עובר את הגן מאוד בקלות, לפני כן לא יכולתי לעבור את הגן, כל יום נחבלתי ממהו אחר, והיום אני לא נחבל יותר.

הוא לא נהיה חולה מזה

אין עוד מקום כזה שמלמדים כזה 'דרך ארץ' וכזה 'כיבוד אב ואם' כמו שמלמדין בהיכל הקודש. יכולים לפעמים לשמוע מאחים ואחיות שאומרים: "אתה עושה את אבא חולה, אבא נהיה חולה שאתה מסתובב בברסלב"; אף אחד לא נהיה חולה מזה, יכול להיות שלא מריח לו ברסלב, אבל הוא לא נהיה חולה מזה, אבא ואמא יודעים טוב מאוד מי מהילדים מדברים אליהם יפה ואיזה מהם מדברים

אליהם בחוצפה, מתלמיד של היכל הקודש רואים רק נחת. אפילו הורים שהם קשוחים ואי אפשר לדבר אליהם בחוצפה, יכולים גם לשמוע איך שילדיהם מדברים אליהם בזלזול, אומרים להם מה לעשות, צוחקים עליהם וקוטעים אותם באמצע שהם מדברים, אך כשנעמדים ליד האיש של הגן מתנהגים אחרת לגמרי, עם דרך ארץ.

שהוא יראה לי את הדרך

בשביל זה לבד אני מוסר את המלוכה, מה עוד אני צריך? כמה זמן אני כאן בעולם הזה, בכמה השנים האלו, איני רוצה לריב עם אנשים, איני רוצה ליפול, בגלל זה אני בא לרבינו שהוא יראה לי את הדרך לחיים.

אף אחד לא חייב לי כלום

בשבת בבוקר מדברים קצת משלום בית, כיון שביום שישי רוצה הסמ"ך מ"ם רק שיכנסו לשבת קצת קרירים מהאהבה, לכן אני חושב אולי אפשר להציל את השבת מעכשיו. אם באים הביתה ויודעים ש'אף אחד לא חייב לי שום דבר', מודים להשי"ת "ברוך השם יש לי בית", "ברוך השם יש לי אישה", ככה אפשר לזכות לבית יפה.

מהיום תתחיל לחשוב אחרת

יהודי הגיע פעם לרבי נתן להגיד שהוא רוצה להתגרש, הוא לא יכול יותר עם אישתו, "למה?" - שואל אותו רבי נתן, עונה הוא: "בגלל אלף סיבות, היא נוראית", אומר לו רבי נתן: אני יודע למה אתה רוצה להתגרש, בגלל דבר אחד, כשאתה חוזר הביתה אתה מדמיין איך היא הולכת לחכות לך, עם 'ברוך הבא' גדול וכו', אך כשאתה חוזר הביתה אתה רואה שהיא לא הכינה שום דבר, בגלל זה אתה נהיה מאוכזב ועצבני, אני נותן לך עצה, מהיום תתחיל לחשוב הפוך, תחשוב שהבית שלך נראה כמו השאלה מ'גליון היכל הקודש' השבוע, מהאברך שחזר הביתה בשבת בבוקר, ורואה שהשולחן הפוך עדין מאתמול, אשתו כבר עשתה קידוש עם הילדים, והיא ישנה כבר, אף אחד לא מחכה לו עכשיו כשאתה חוזר הביתה וזה לא ממש ככה, כל דבר ודבר יהיה מיוחד ומשמח, 'ברוך השם אשתי ערה' 'ברוך השם היא ריסקה את הביצים' 'ברוך השם יש חמין', וכך הלאה.

וכך זה עם כל דבר, כשאדם מכניס לראש שאין כלום, הוא מאוד שמח על כל דבר שכן יש, כל דבר הוא עוד "תודה רבה השם יתברך", ועוד "תודה רבה אשתי" כל החיים נעימים, כשעומדים ליד הצדיק שמכניס בנו שכל.

אני צריך את השם יתברך

אך השרים לא היו מרוצים מזה לבד, הם צריכים מופת; וכי היכן יש מופת יותר גדול מזה שלוקחים אדם וגורמים ממנו לחשוב מהשם יתברך?! איפה יש מופת גדול מזה שלוקחים אדם שכל המח והמחשבה שלו היו מונחים בכסף, בתאוות רעות רחמנא לצלן, או בכבוד, ובהתקרבותו לאותו אדם הכל השתנה, אני כבר לא צריך כלום, אני צריך את השם יתברך, אני מרגיש את השי"ת, אני רואה את השם יתברך.

הוא הלך לרבי שלו

אנשים אוהבים לספר מופתים, לדוגמא, אדם שלא נפקד בילדים, והוא הלך לרבי שלו, והרבי שלו נתן לו ברכה שיהיה לו ילד, ונולד לו ילד, זה מופת - אות וסימן; או אחד שלא היה לו פרנסה, ורצו לזרוק אותו מביתו, והוא הלך לרבו, והרבי אמר לו שיהיה לו כסף, ובדיוק כשיצא מביתו של הרבי הוא עשה עסקה ונהיה עשיר.

אין מופתים יותר גדולים מזה!

בליובאוויטש יש את העשיר הידוע, שהרבי מליובאוויטש זיע"א אמר לו שיקנה הר גדול, שדה עזוב, הוא אכן קנה והחל לחפור ומצא שם זהב, הוא נהיה מיליארדר, זה גם מופת, אך מופת הרבה יותר גדול הוא, אדם שאינו חושב מהשם יתברך, הוא חושב שהשם יתברך אינו צריך אותו, והצדיק מתחיל להגיד לו: "אתה יודע? השם יתברך כן צריך אותך" והאדם מתחיל להרגיש שהשם יתברך איתו, הוא יושב בביתו ורוקד לעצמו כשהוא יודע שהשם יתברך כאן - היש מופת גדול מזה!

הראה דרך ללמוד

אחד שלא למד, והצדיק הראה לו דרך ללימוד, היום הוא אומר גמרא, משניות, הוא פותח משניות וחומש ואומר שנים מקרא ואחד תרגום, אין מופת יותר גדול מזה. הוא היה סמרטוט, אדם קרוע, והיום אני יודע שהשם יתברך איתי, ואינני צריך

עוד אף אחד, ואיני מסתכל על אף אחד, ואין לי אף אחד - רק את השם יתברך, היש מופת יותר גדול מזה!?

זה הספר שלי של שבת

אנחנו הגענו לרבינו הקדוש, רבינו נותן לנו כאלו חיים טובים, חיים של התבודדות, חיים של שלום אחד עם השני, מה עוד צריכים? לא מעניין אותי כל הסוגיה אם כן אוחזים מזה או לא אוחזים מזה, אני מסתכל מה יש לי ביד. אני זוכר בתחילת ההתקרבות שלי הגיע אלי מישהו בטענות: מדוע אתה נוסע לאומן, וכי הרה"ק מצאנו נסע לאומן? וכי הרה"ק משינוא נסע לאומן?! קודם כל הרה"ק מצאנו למד בכל שבת 'ליקוטי מוהר"ן', הוא היה קורא לזה "זה ספר השבת שלי", כמו שהיו צדיקים שלא למדו סתם כך באמצע השבוע בספה"ק 'נועם אלימלך' רק בשבת בבוקר לאחר טבילה במקוה - ברוב קדושה, כך גם עשה הרה"ק מצאנו עם ליקוטי מוהר"ן.

אני מסתכל על עצמי

אבל אני מסתכל על עצמי, מצאתי את רבינו הקדוש, שנותן לי חיים, שאוכל להסתדר בלי לריב עם אחרים, והוא לימד אותי שאתן מילים טובות בבית, על משפחתה ועל ההורים שלה, וזה מספיק לי ואני לא צריך שום דבר יותר מזה.

מוהרא"ש עושה שטיפת מוח...

וכן אמרו לי בתחילת התקרבותי שמוהרא"ש עושה שטיפת מוח, שיש לו שפה טובה וכתובה טובה, והוא לוכד אנשים... ואמרת: "את זה אני מחפש, מישהו שיש לו כוח דיבור וכישרון כתיבה, אחד שישכנע אותי כהוגן, שספריו ושיעוריו יגרמו לי להתחיל לחשוב מהשם יתברך, שיתפוס אותי להשם יתברך, הוא נותן לי לעבור את הגן עם השם יתברך.

השם יתברך יעזור שלא נצטרך ראיות, רק תמיד נסתכל על מה אנו מקבלים, ושנעמוד תמיד ליד האדם, ונציית לדבריו, כך יהיה לנו חיים טובים, אמן.

לאחר מכן ראש הישיבה שליט"א שר את הניגון: "שֶׁבֶת קִדְשָׁנוּ, מִחֲמַד עֵינֵינוּ, מֵאִיר עֵינֵינוּ, בְּזָכוֹת רַבָּנוּ. אֲשֶׁרֵינוּ אֲשֶׁרֵינוּ, מֵה טוֹב חֶלְקֵנוּ, שְׂזָכֵנוּ לְהִתְקַרֵב לְרַבָּנוּ."